

rólam a dinnyemagokat. Hogy fognak csodálkozni jövőre az emberek, mikor a folyó két partja dinnyéssé változik... Egyébként nem érdemlik meg. Ahogy unottan ott ültek a rakodópart alsó kövén, bámulták a nagy vizet, azt a randa dinnyehéjat észrevéve, engem figyelmen kívül hagyva... Hányszor gondoltam a jó katonafiúkra, akik csak velem

törődtek: ez segített teljesíteni a feladatot.

Azt hiszem még így is többet árultam el, mint amennyit szabadott volna, úgyhogy erről a témáról szót se többet. Egyelőre különben is reinkarnációm foglalkoztat: hogy melyik évszázadba, hová, és mivé.

Van egy furcsa érzésem: vasúti pályaőr akarok lenni Szárszón..

Egyedül

Szobám falán szétmorzsoltsz bogár
Az öreg szekrény meg-megreccsen
Az asztalon egy csorba pohár
Én senkit így még nem szerettem

Összegyűrt papírok a földön
És egy szögön elfordult a kép
Hangod fáradt fülemben őrzöm
Alakod szédült szememben ég.

És a függöny susog a szélben -
Nem érzem már tested mellett!
Én aki soha még nem féltem
Félek ha egyedül kell lennem